εἰσιόντα, εἰ δέ τι βούλοιτο διαπράξασθαι, καθίζοντα
εἰς ἡνιοποιεῖόν τι τῶν ἐγγὺς τῆς ἀγορᾶς, εἰς τοῦτο καὶ
2 αὐτὸς ᾔει, τῶν μεθ' αὐτοῦ τινας ἔχων. Καὶ πρῶ-
τον μὲν πυνθανομένου τινός, πότερον Θεμιστοκλῆς διὰ
ξυνουσίαν τινὸς τῶν σοφῶν ἢ φύσει τοσοῦτον διήνεγκε
τῶν πολιτῶν, ὥστε πρὸς ἐκεῖνον ἀποβλέπειν τὴν πό-
λιν, ὁπότε σπουδαίου ἀνδρὸς δεηθείη· ὁ Σωκράτης, βου-
λόμενος κινεῖν τὸν Εὐθύδημον, Εὔηθες, ἔφη, εἶναι τὸ
οἴεσθαι, τὰς μὲν ὀλίγου ἀξίας τέχνας μὴ γίγνεσθαι
σπουδαίους ἄνευ διδασκάλων ἱκανῶν, τὸ δὲ προεστά-
ναι πόλεως, πάντων ἔργων μέγιστον ὄν, ἀπὸ ταὐ-
3 τομάτου παραγίγνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις. Πάλιν
δέ ποτε παρόντος τοῦ Εὐθυδήμου, ὁρῶν αὐτὸν ἀποχω-
ροῦντα τῆς συνεδρίας, καὶ φυλαττόμενον μὴ δόξῃ τὸν
Σωκράτην θαυμάζειν ἐπὶ σοφίᾳ, Ὅτι μέν, ἔφη, ὦ
ἄνδρες, Εὐθύδημος οὑτοσὶ ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος, τῆς πό-
λεως λόγον περί τινος προτιθείσης, οὐκ ἀφέξεται τοῦ
συμβου-

οὔπω] In Iunt. vtraque et Ald. est *οὕτως*, in caeteris libris est lectio germana.

ἡνιοποιεῖόν τι] In Iuntina vtraque tantum est vitium *ἢ ὅποι ἰόντι*.

§. 2. *Θεμιστοκλῆς*] Aeschines Dial. I *περὶ ἀρετῆς, εἰ διδακτόν*, eandem quaestionem mouet de Themistocle §. 2, num habuerit sapientiae *διδάσκαλον* vel *μαθητήν*, et vtrumque negat, addens in fine dialogi §. 13: *οὐδὲ διδακτὸν εἶναι, οὐδὲ φύσει ἀρετήν, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγίγνεσθαι κτωμένοις*. *Hindeb.*

ξυνουσίαν τινὸς] Allusit ad notissimum senarium siue Euripidis siue Sophoclis: *Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ*. *Ruhnk.*

σπουδαίους] Leonclauii coniecturam *σπουδαίοις* Welsius et Ernestus (non Stephanus, vt quidam comminiscuntur) receperunt. Ernestus suspicatur, natum esse nomen ab alicuius *περιεργίᾳ*, qui aequare hoc membrum vellet alteri, in quo verbo *παραγίγνεσθαι* addatur *τοῖς ἀνθρώποις*. Bessario, cum reddiderit *Stultum, inquit, est putare artes eas, quae minores sint, non posse absolutas reddi*, forte legit *σπουδαίας*, haud inepte. nam dicitur etiam in *re probata, bona* etc. Sed Bessarioni non tuto fides haberi potest. Interim placet cum Reiskio defendere vulgatam, adeo vt *σπουδαῖοι τὰς τέχνας*, scil. *περὶ*, sint *artium periti, probabiles artifices*. Sic laudat Hindeburgius *παιδίας σπουδαῖα τοὺς τρόπους* ex Plutarch. de puer. educ. 6, 1: et Stephanus in Thes. ex Isocrate *σπουδαίους τὰ ἤθη*: *σπουδαῖος αὐλητὴς* apud Plutarch. Pericl. est *tibicen bonus, artis peritus*. Quinimo in nostro loco paulo ante *σπουδαῖος ἀνὴρ* est *vir rei gerendae peritus*.

§. 3. *συνεδρίας*] Edd. vett. *συνέδρας*.

προτιθείσης] Quod fit, cum, populo in theatrum s. concionem conuocato, praeco dicendi potestatem facit de re proposita: vt

apud